

Diplomatieke Post

HET LAATSTE VERBOND

Beste ambassadeur,

Een vriend van me schreef: ‘Ongezien, nooit meegemaakt.’ Hij is een stuk ouder dan ik, die vriend en toen ik het las gaf het me kippenvel. Want wat we met zijn allen vandaag meemaken is inderdaad du jamais-vu. We kunnen niet refereren aan een eerdere gebeurtenis, niet vergelijken met hoe lang we vorige keer in de puree zaten. Nee, onze glazen bol reikt maar enkele dagen ver en daar voorbij valt het beeld onherroepelijk weg.

Toen André Van Halewyck me belde met de mededeling dat *De belastingaanslag* – en alle andere boeken – wordt uitgesteld, kwam dat niet onverwacht. En toch klonk het me vreemd in de oren dat boekenland hapert in tijden van lockdown en onzekerheid. Want terwijl we in ons kot blijven kunnen we naar zoveel andere plekken reizen, hele werelden openen zich voor ons. *Leef in het nu* kunnen we in een bladomdraai vervangen door *leef in het ginder* of *leef in die ander*. Straks vallen ze op tv in herhaling, maar boeken zijn er eindeloos nieuw.

Nieuw is ook het verhaal dat we met zijn allen schrijven, samen. Voor het eerst in... – gebeurde het eigenlijk ooit eerder? – zitten we met *alle* mensen in hetzelfde schuitje. Overal op onze mooie blauwe bol maken we ons zorgen over hetzelfde. We zijn bang voor onze geliefden, bang voor onszelf. Bang dat we onze wereld kwijtraken. Maar ik maak me sterk dat de bedenker van dit verhaal een happy end in gedachten heeft. Wie weet eindigt zijn plot met een wereld waarop we geen vreemden meer zijn, maar lotgenoten. Misschien zal het nog even duren voor we elkaar de hand mogen reiken, maar ondertussen brengt afstand ons dichterbij elkaar.

Blijf gezond, blijf lachen.

Warme groeten,

Erik & Kurt

Wil je eigenlijk liever geen mail van ons ontvangen? Of moet hij naar een ander adres? Vertel het ons, en wij passen het aan.